

i Finantøloven, medens derimod Alt det Dyrige gaaer ud deraf — kan Theatret spare Noget af de 50,000, det faaer om Aaret, saa kan det anvende det, som det vil, men kommer det i Decadence, saa er Kongeriget det ikke noget Dyrligere skyldigt, saa kan det ikke forlange yderligere Tillæg — jo mere man maa ønske denne Ordning, desto mindre skal man naturligtviis indlade sig paa, hvad der ligger udenfor den, og det skal jeg heller ikke gjøre her. Jeg skal altfaa indskrænke mig til at tale om den Forandring, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae med Hensyn til den Deel af Budgettet, som skal optages i Finantøloven. Det ærede Thing vil da finde i Finantøforslaget Sp. 37—38 under c. 1. de Poster anførte, som efter Ministeriets Mening skulle optages i Finantøloven. Dertil har Udvalget i sin Heelhed foreslaaet, at der tillige svies 3 Poster, nemlig Godtgjørelse til 8 Capelmusci af 300 Rd. i Anledning af de i sin Tid ophævede Beneficeforestillinger, som man meente maatte høre her indunder. Dernæst kommer Commune-Afgifter 600 Rd. og endelig Theaterbygningens Vedligeholdelse med 2000 Rd. Da det jo er en Sag, der maa være Kongeriget magtpaaliggende, at Bygningen bliver vedligeholdt, og man jo kunde tænke sig, naar det var overladt til Ministerens Naadighed, at der engang i Tiden kunde komme en Minister, som ikke besørgede det Fornødne i saa Henseende, har man meent, det var rigtigt at optage denne Sum paa dette Sted. Dernæst har man foreslaaet, at hele Budgettet med dets Bilag og Underbilag affattes saa betimeligt, at de kunne meddeles Rigsdagen, og at hele Regnskabet naturligtviis ogsaa med dets Bilag tilstilles Statsrevisionen. Derom har hele Udvalget været enigt, men der har viist sig en Dissens med Hensyn til et enkelt Punkt, idet, om jeg huffer ret, et af Udvalgets Medlemmer ikke har været enigt i den Post, som i Betænkningen staaer opsørt under 6. E. c. b., nemlig at Budget og Regnskab skulle løbe fra 1ste April til 31te Marts. Udvalgets Fleertal har meent, at dette vilde være rigtigt, da det vilde være i Overensstemmelse med hvad vi have søgt at faae indført i alle andre Forhold, og man har meent, at det ikke

vilde volde Theatret nogen betydelig Uleilighed. Theatret kunde selv godt holde sit eget Regnskab paa den Maade, det vilde, hvormod det Regnskab, som skal forelægges Statsrevisionen, skal være ført fra 1ste April til 31te Marts. Det er forøvrigt et Punkt, hvorpaa jeg ikke troer, at der fra Nogens Side bliver lagt nogen særdeles Vægt. Jeg skal for det Første indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Fischer: Det forekommer mig aabenbart, at, hvilken Vej man end vælger at gaae ved at understøtte Theatret, kommer man i nogen Forlegenhed. Jeg kunde tænke mig, at der kunde gaaes tre Veie: man kunde udbyde et Nationaltheater i Entreprise. I Almindelighed er det, at overgive Sager i Entreprise, jo meget yndet her i Thinget, men jeg troer dog, at man vilde have grundede Betænkkeligheder ved i dette Tilfælde at anvende denne Fremgangsmaade. Man kunde da gjøre, hvad der tidligere er skeet, saavidt muligt ved Lov binde enhver Udgift ved Theatret, naturligtviis med Forpligtelse for Rigsdagen til at tilskyde, haad der derefter maatte mangle. Dette har man gjort tidligere, og Erfaringen har viist, at denne Vej har ledet til, at der ofte har maattet gives et langt betydeligere Tilskud end det, der var calculeret. Nu er man faaet ind paa en tredje Vej, nemlig at fastslaa enkelte Udgifter og overgive det Dyrige til Administrationen med Fastsættelse af et bestemt aarligt Tilskud, der ikke tør overskrides. Der er ganske vist Meget, som kan tale for ved Theatret at give Administrationen saa frie Hænder som muligt, men det tør dog efter min Mening paa den anden Side heller ikke oversees, at Hensigtsmæssigheden af denne Foranstaltning vil afhænge af den Dygtighed, Samvittighedsfuldhed og Tact, hvormed Theaterdirectionen disponerer over de vedkommende Summer. Jeg skal paa ingen Maade kaste nogen Skygge paa den nuværende Direction for Theatret, men jeg skal med saameget større Estret tryk fremhæve dette Spørgsmaal: Dersom det nu viser sig, at man ikke kan nøies med de 50,000 Rd., hvad saa? Man begyndte for et Par Aar siden at grundlægge et Reservesond, og efter Statsregnskabet for Finantøsaaret 1856—57 eiede dette Reserves-